

den Paragraf, som er blevet omtalt flere Gange af ærede Medlemmer, § 2. I denne bestemmes det for det første, at man ikke maa foretage Kupering af Heste, undtagen hvor sygelig Tilstand kræver det. Nu skal jeg for mit Vedkommende indrømme, at det maaske kan være tvivlsomt, naar der kan siges at foreligge en sygelig Tilstand. Der er f. Eks. Heste, som har den Vane, at de med Halen tager Tømmen fra Kuskens — i Jylland siger man om en saadan Hest, at den er „hvinsk“. Jeg ved ikke, hvorvidt dette er en „sygelig Tilstand“, jeg er tilbøjelig til at tro, at det er det. I alt Fald kan en saadan Hest, naar man ikke har Lov til at kupere den, i mange Tilfælde være ganske ubrugbar. Men i øvrigt er Bestemmelsen rigtig, synes jeg, og jeg glæder mig over, at den ærede første Taler gav Lovforslaget sin absolutte Tilslutning paa dette Punkt. Halen er jo Hestens Værn mod Flue- og Insektplage, og enhver af os har vel om Sommeren set en saadan stumphalet Hest staa og arbejde ufortrødent med den Stump Hale, den har tilbage, uden at opnaa det mindste Resultat. Paa mig har Synet af en saadan Hest altid gjort et uhyggeligt Indtryk. Kupering foretages i Almindelighed af rene Forfængelighedshensyn, og det forekommer mig ikke rigtigt, at man foretager den Slags Operationer, om jeg maa kalde det saa, paa Dyr af Forfængelighedshensyn.

Naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jensen-Toustrup) pegede paa, at saa kunde man maaske ogsaa forbyde at skære Halehaarene af Heste, maa jeg dog sige, at jeg tror, at vi praktiske Landmænd er fuldstændig klare over, at dette, naar det gøres, sker paa et Tidspunkt, hvor Halen ikke skal benyttes mod Insektplagen. I de fleste Tilfælde sker det om Efteraaret, naar Hesten sættes paa Stald, hvor den ikke har samme Anvendelse for Halen mod Fluerne som om Sommeren, naar den staar ude paa Marken.

Med Hensyn til Fjernelsen af Mælketænder hos Heste for at vildlede Købere er det vist rigtigt nok, at dette er strafbart i Øjeblikket, men jeg tror, at det i mange Tilfælde ikke har været betragtet som uærligt eller uhæderligt. En Mængde Mennesker, som i alle andre Henseender betragter sig som fuldkommen hæderlige, fjerner Mælketænderne hos Heste netop for derved at opnaa en højere Pris. Jeg tror, som sagt, nok, det alt er strafbart i Øjeblikket, men det forekommer mig fuldstændig rigtigt, at man, naar der foreligger et saadant

Lovforslag, præciserer det. Det bidrager i høj Grad til at klargøre for Befolkningen, hvad der er gældende Lov.

Hvad den 3die Bestemmelse i Paragraffen angaar, tror jeg ikke, den har megen Betydning udover den at lovfæste, hvad der faktisk allerede nu finder Sted, og dette finder jeg fuldstændig rigtigt.

Det 4de Punkt i § 2, som indeholder Forbud mod at transportere levende Fisk hængende paa Kroge, Vidier eller lignende og paa den Maade køre rundt med dem til Salg, er en efter min Mening i høj Grad tiltrængt Bestemmelse. Det maa siges at være i høj Grad utiltalende, at Fiskehandlere kører rundt med disse Dyr sprællende paa Kroge eller Vidier, som er stukne igennem Halsen eller Gællerne. Nu skal jeg villigt indrømme, at Fisk maaske ikke er udsatte for saa store Lidelser, som vi er tilbøjelige til at antage, idet deres Nervesystem selvfølgelig ikke er saa udviklet som de højere Dyrs for ikke at tale om Menneskets. For saa vidt er det, om jeg saa maa sige, viseligt indrettet. Enhver, som har nogen Interesse for Dyrelivet og har set, hvordan det former sig, vil ganske sikkert have lagt Mærke til, at jo højere man naar op i Dyreriget, desto mere udviklet er Dyrenes Nervesystem. Hvis man graver i sin Have, kan man, naar man skærer en Regnorm over, se Stumperne løbe hver til sin Side. Det lader sig ikke gøre ved de højere Dyrearter, men dog kan man f. Eks. se en Ko, som har født en Kalv og haft en svær Fødsel, ganske kort Tid efter æde af Hjertens Lyst. Jeg tror altsaa ikke, at Smertefølelsen er ret stærk hos Dyrene. Men det forekommer mig alligevel, at saa sandt som Mennesket i nogen Grad er Dyrenes Forsyn, er det rigtigt at træffe Bestemmelser, som gaar ud paa at hindre den Mishandling, der faktisk finder Sted i adskillige Tilfælde. Thi det er rigtigt, som der staar i Folketingets Betænkning, at der finder undtagelsesvis Mishandling Sted, og selv om 100 Mennesker behandler Dyrene human, bør Nr. 101 ikke have Lov til at mishandle Dyrene.

Jeg skal ikke gaa ind paa de enkelte Bestemmelser, fordi der er blevet bebudet et Forslag om Udvalgsbehandling, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at § 3, der ikke har været nævnt, forekommer mig at være i høj Grad uklar. Den lyder nemlig saaledes: „Ret til at udføre Slagtning kan for en Tid eller for bestandig ved Dom frakendes den, der har gjort sig skyldig i grov Mishandling af